

deres Eiendomme. Jeg tror, at det maatte have været muligt at tilveiebringe en Motivering af dette Forslag, som ikke i den Grad maatte gjøre det umuligt for dem, som ikke kunne erkjende Lovgivningsmagtens Berettigelse til vilkaarlig at trykke en Eier ud af hans Eiendom, at give Lovforslaget deres Stemme. Jeg gjentager det udtrykkelig: det er ikke selve Paragrafens Indhold og Tilstedeværelse, men det er den Raade, hvorpaa, den Motivering, hvormed den senest er indbragt, som maatte medføre dette.

Jeg tvivler ikke paa, at Lovforslaget ogsaa uden min Stemme vil vandre videre og gaa over til det andet Thing, saaledes som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds udtalte sit Duffe om. Hvilken Skæbne det der vil faae, er mig selvsølgelig fuldstændig ubekjendt, og jeg skal ikke forsøge paa at stille dets Forsøp. Men det forekommer mig imidlertid, at man, naar man herfra sender et Lovforslag over til det andet Thing, dog maa være beredt paa, at det kan blive vedtaget der uforandret, og, dersom der nu altsaa er Noget i Lovforslaget, som man under ingen Omstændigheder vil kunne give sin Stemme til bliver uophøiet til Lov, saa ser jeg ikke ret, hvorledes det skulde være muligt foreløbig at stemme for Lovforslaget, blot for at dets Veie ikke brat skal afsløres, og for at det skal komme til yderligere Behandling i det andet Thing.

Formanden: Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, syntes at mene, at der her i Thinget skulde være dem, som overhovedet nærede et Duffe om, at der ikke maatte tilveiebringes No paa det Omraade, hvorpaa dette Lovgivningsarbejde bevæger sig, saa tror jeg, at dette er en urigtig Forudsætning, saavel i Almindelighed som særlig overfor det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Rasmussen), som specielt blev nævnt. I det Mindste har jeg ikke opfattet det sidste ærede Medlems Uttringer paa denne Raade.

Blong: Jeg tager meget nødig Ordet i denne Sag, som efter min Mening har kostet en uforholdsmæssig Del af Thingets Tid og

Arbejde i Forhold til det Udbytte, som Lovforslaget virkelig giver. Men jeg kan ikke undlade at udtale, at det høitagtede 2det Medlem for 9de Kreds (Strup) unegtelig har overrasket mig noget, idet han ikke har været tilfreds med den rige Leilighed, som han under denne Sags Behandling hidtil har havt til at vise sin store Dygtighed som Sagfører — Sagførerstanden har lidt et umaadeligt Tab ved, at han er bleven Godseier — men ogsaa nu under denne afsluttende Behandling af Sagen i dens Helhed er kommen tilbage til Enkeltheder i den. — Jeg maa derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar det fra en anden Side, nemlig af min ærede 1ste Kollega for Kjøbenhavn (Madvig), er blevet yttret, at Lovforslaget kun fylde nogle Huller i Fæstelovgivningen, som endda ere lovtlig simple, og at det ikke har tilbagevirkende Kraft, saa er det ikke nok til at modbevise denne Opfattelse, at man hæver sin Stemme til en Høide, hvori den sjældent høres i denne Sal. — Det ærede Medlem har tilligemed min ærede Nabo til Venstre (Kopenorn-Teilmann) paa en Raademant, at man kunde forlange et Løfte om, at dette Lovforslags Vedtagelse skulde blive en Ende paa al Lovgivning om Fæstevæsenet. Men et saadant Løfte er jo Ingen af os berettiget til at afgive. Vi, der ikke ere kongevalgte Medlemmer af Landsthinget, kunde nu i ethvert Fald kun afgive et saadant Løfte for et meget kort Tidsrum, for høist 2 à 3 Aar; men selv om vi ogsaa vare valgte paa Livstid, vilde vi dog slet ikke være berettigede til at afgive det. Et Forhold, som Lovgivningsmagten har skabt, maa den nemlig altid være berettiget til at ordne, og Lovgivningsmagten kan aldrig fraskrive sig denne Ret. Naar det i Forbindelse hermed er blevet yttret, at man er bleven skuffet ved Loven af 1861 — og jeg for mit Vedkommende deler ogsaa denne Skuffelse —, saa maa jeg sige, at Skylden derfor vistnok ikke ligger hos Nogen af os, der ere blevne skuffede, men derimod hos dem, der paa de to Sider ikke have villet benytte den nævnte Lov saaledes, som det var dens Hensigt.

Jeg tror paa ingen Raade, at det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Carlson) er nogen Profet, eller at den Fremtid, som han før